

naar Klokken er 8, hun maa dog føre Malkningen til Ende. Jeg erindrer selv som gammel Malker paa Landet, at man i sin Tid fik stadige Paalæg om at malke til bestemt Tid; det var af saa uendelig stor Værdi, at Malkningen blev udført paa det bestemte Klokkeslæt, og man maatte altid overholde Malketiden. Skulde der være noget til Hinder for, at man kunde fastslaa, at denne Malkning skal være udført indenfor en bestemt Tid? Der er selvfølgelig heller ikke Tale om her, at det kommer an paa et Minut eller to, men der er Tale om ved en Begrænsning af Arbejdstiden at forhindre en uforsvarlig Udbytning af de unge. Jeg maa altsaa sige, som jeg allerede har nævnt, at vi fra vor Side afgjort stiller os paa det Standpunkt, vi stod paa i Fjor, at al Særløvgivning for Medhjælpere, der har naaet 18 Aars Alderen, bør bortfalde.

Jeg vil derefter gaa over til at omtale enkelte af Lovforslagets Paragraffer, hvortil jeg ogsaa har en Del Bemærkninger at gøre. Saa længe man overfor Medhjælperen opretholder noget i Retning af Fæsteforhold, opretholder man ogsaa det, som man i Virkeligheden efter dette Lovforslag og dets Titel søger at fjerne, Tyendeforholdet. Landarbejderbevægelsen har bekæmpet det halve og hele Aars Fæste for voksne Arbejdere paa Landet, og det giver vi vor fulde Tilslutning. Vi kan derfor heller ikke bifalde, at denne Lov kan medføre, at Tyendet, fordi det er uagtsomt med Hensyn til Opsigelsestiden eller ved overhovedet ikke at træffe Aftale med sin Husbond derom i den rette Tid, atter kan blive bundet for et halvt Aar, saaledes som det kan ske efter § 5, og dermed blive tvunget til igen at tjene under de samme Forhold som hidtil. Der staar udtrykkelig: „Er Fæstemaalet indgaaet paa længere Tid end en Maaned, ophører Tjenesteforholdet ved Udløbet af den vedtagne Tid, saafremt ny Kontrakt om Forholdets Fortsættelse ikke er afsluttet“. Derefter siges det: „Fortsættes imidlertid Forholdet mellem Parterne efter Tjenesteperiodens Udløb, anses det forlænget paa tilsvarende Tid og Vilkaar, hvorpaa det oprindeligt blev indgaaet“. Lovforslaget tillader i det hele, at der sluttes Fæstemaal udover maanedsvise Perioder. I § 5 nævnes det endvidere, at der skal ydes Medhjælperne 2 halve Dages Frihed til at søge ny Tjeneste. Dette Spørgsmaal drøftede vi indgaaende i Udvalget i Fjor. Man vilde da fra en vis Side i Udvalget have bestemt præciseret, hvor lang Tid der

skulde gives. Denne Bestemmelse om to halve Dage er efter min Mening meget uheldig. Skal f. Eks. et ungt Menneske, der tjener paa Sjælland, søge Plads paa Fyn eller i Jylland, kan han ikke klarsig med to halve Dage. Jeg mener, at man uden Skade kunde sige: „passende Frihed“. Derimod kan man indvende, at et saadant Menneske kan finde paa at ville benytte Halvdelen af sin Tjenestetid til at søge Tjeneste, men det er selvsagt, at derved forbyrder vedkommende sin Ret.

Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) omtalte § 7 og var misfornøjet med, at Husbondens Ret til Husundersøgelser hos de unge Mennesker ikke ogsaa blev udstrakt til 18-aarige. Det foreslaas i § 7, at „Husbonden maa ikke give Medhjælperen stærke Drikke og skal føre Tilsyn med, at saadanne ikke nydes eller opbevares i Medhjælperens Værelse“. Det er ikke Justitsministerens Skyld, at dette er kommet ind i Forslaget. Det kom ind i Udvalget i Fjor, og jeg vil i saa Henseende appellere til Justitsministeren. Jeg tror egentlig ikke, at han har stor Sympati for denne Art Lovgivningsbestemmelser; jeg har i hvert Fald ingen Sympati for dem. Det blev indvendt forleden Dag og med fuld Ret af en af Tyendebevægelsens Folk: Hvad vilde de gode Afholdsfolk sige, hvis man i en Lov skrev, at man skulde undersøge alle Afholdsmænds og Afholdskvindes Spisekamre for at se, om der fandtes Spiritus i disse? Det er noget lignende man gør overfor disse unge Mennesker. Naar jeg er bestemt mod denne Paragrafs sidste Stykke, er det, fordi jeg ikke vil have Lovgivning, der giver en inhuman Husbond Adgang til Posekigeri af den Art. Det er i Virkeligheden en Krænkelse af Husfreden og af Privatlivet. Thi denne Bestemmelse kan under Paaskud af at søge efter Spiritus bruges til at ransage og gennemrode disse unge Menneskers Gemmer fra øverst til nederst, og det er en Utilbørlighed og en Uforsvarlighed.

I § 8 har vi en Bestemmelse om Boligens Beskaffenhed. I Fjor søgte man i Udvalget at naa til en Overenskomst om at fjerne Karlekamrene fra Staldbygningerne ved at lave en midlertidig Bestemmelse — den var tænkt som midlertidig — som: „Findes Værelset i en Staldbygning, skal der til Værelset være en af Stalden uafhængig Indgang“. Vi krævede fra vor Side, at Værelset ogsaa skulde kunne opvarmes, og dette Krav maa jeg gentage her. Jeg tror ikke, at vi faar